

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.282/2022/5.

A felperes:

(felperes neve) ((címe).)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Somos I. András ügyvéd (ügyvéd címe.)

Az alperes:

(X) Vármegyei Rendőr-főkapitányság ((székhely).)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

(jogtanácsos neve) jogtanácsos (6722 Szeged, Kossuth Lajos sgt. 22-24.)

A per tárgya:

Személyiségvédelmi igény érvényesítése

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Szegedi Törvényszék 1.P.20.068/2022/10.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

Felperes 1.P.20.068/2022/12.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben, az alábbiak szerint megváltoztatja:

Megállapítja, az alperes megsértette a felperes személyes adatok védelméhez való jogát azzal a magatartásával, hogy a (...). bü. számon folyamatban lévő büntetőeljárásban a 2016. február 22-én tartott iratismertetés során (sértett neve) sértett híváslistáját is átadta (gyanúsított neve) gyanúsítottnak, továbbá azzal a magatartásával, hogy 2016. február 25. napján ugyanezen iratanyagot postai úton is megküldte a gyanúsított részére.

Mellőzi a felperes perköltségben való marasztalását.

Tájékoztatja a felperest, hogy jogosult visszaigényelni a Nemzeti Adó- és Vámhivataltól 12 000 (tizenkettőezer) Ft megfizetett elsőfokú eljárási illetéket.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájára – 8000 (nyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Az ezt meghaladóan feljegyzett 12 000 (tizenkettőezer) Ft elsőfokú és 16 000 (tizenhatezer) Ft másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] A (település 1. neve)-i Rendőrkapitányságon (...) bü. számon rongálás vétségének megalapozott gyanúja miatt indult büntetőeljárás (gyanúsított neve) ellen. A terhelt a felperes gépkocsiját megrongálta, mert a felperes kapcsolatot létesített elvált házastársával, (sértett neve)val (a továbbiakban: (sértett neve)). Nevezett 2016. január 27-én tett tanúvallomásában magánindítványt terjesztett elő (gyanúsított neve) ellen zaklatás miatt. Előadta, hogy (gyanúsított neve) 2016. január 5-től naponta hívogatja esténként telefonon, és sms üzenetekkel háborgatja. Ennek alapján (gyanúsított neve) ellen 06020/2016. számon indult büntetőeljárás. Az eljárás során beszerzésre került a sértett teljes híváslistája.

[2] A nyomozás befejezését követően a nyomozóhatóság az iratismertetéskor a (sértett neve) híváslistáját is tartalmazó iratokat átadta (gyanúsított neve)nak. A híváslista a következő adatokat tartalmazza: hívó, hívott telefonszáma, hívás időpontja, időtartama, iránya, az ügyfél típusa, státusza, IMEI szám, cellainformáció. Rögzíti továbbá az előfizető és számlafizető megnevezését és címét. Az adatok kitakarására nem került sor. Nem tartalmazta a felperes nevét. A nyomozóhatóság 2016. február 25-én postán is megküldte (gyanúsított neve)nak a nyomozati iratok teljes másolatát.

[3] A felperes 2016. május 24-én feljelentést tett a (település 1. neve)-i Járási Ügyészségen a személyes adatokat tartalmazó híváslisták kiadása miatt személyes adattal visszaélés bűncselekménye miatt. A nyomozóhatóság a (...)2016. bü. számú határozatában a nyomozást bűncselekmény hiányában megszüntette. A határozat ellen benyújtott panaszt a (település 2. neve)-i Járási Ügyészség B.769/2016/15-I. számú határozatában elutasította.

[4] A nyomozóhatóság megszüntető határozatában megállapította, hogy a híváslista a sértettre (felperes) vonatkozó konkrét adatot nem tartalmaz. Az azon szereplő adatokból többszöri logikai következtetések, illetve további háttéradatok alapján lehetett csak azt a következtetést levonni, amellyel a sértett adatai megállapíthatóak lettek az annak megismerésére jogosulatlan személynek.

[5] A felperes emellett 2016. május 19-én Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságához fordult személyes adatainak kiadása miatt.

[6] A felperes 2021. február 24-én a Fővárosi Törvényszéken (.....)2021. számon keresetet terjesztett elő a (X) Megyei Rendőr-főkapitányság és pertársa ((település 3. neve)-rei Rendőr-főkapitányság) alperesek ellen a magánélethez, magántitokhoz, személyes adatok védelméhez való joga megsértése miatt, amelyet (sértett neve) híváslistájának a kiadására alapított. A keresetlevelet a Fővárosi Törvényszék 6. sorszámú végzésében visszautasította, mert a felperes a keresetlevél hiányait nem pótolta teljes körűen és nem orvosolta a meg nem engedett keresethalmazatot. Megállapításaszerint a felperes kereseti kérelmei továbbra sem határozottak, nem állapítható meg, hogy pontosan melyik alperes mikor, milyen magatartásával, a felperes mely személyiségi jogát sértette, illetve az első és második kereseti kérelem között átfedés van. Utalt arra, a felperes kereseti kérelme emellett ellentmondásban áll a pontosított keresetlevél 2. oldal 3. pontjával, mert a II. rendű alperes adta ki a terheltnek a személyes adatokat. Rögzítette, a felperes tanúbizonyítási indítványát továbbra sem a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 170. § (2) bekezdés e) pontjának, illetve a Pp. 285. § (1) bekezdésének megfelelően az arra rendszeresített nyomtatványon terjesztette elő.

[7] A bíróság visszautasító végzése 2011. május 11. napján jogerőre emelkedett.

A kereset és az ellenkérelem

[8] A felperes a Szegedi Törvényszéken (.....)2021. számon a 2021. június 7. napján keresetet terjesztett elő, melyben kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a magánélethez, a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jogát azzal a magatartásával, hogy a büntetőeljárásban 2016. február 22. napján (gyanúsított neve) terhelt rendelkezésére bocsátotta a teljes nyomozati iratanyagot és február 25. napján azt postán is megküldte a részére. Az alperes e magatartásával a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 2:43. § b) és e) bekezdésében és az információs önrendelkezési jogról és információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. tv. (a továbbiakban: Info tv.) 3. § (2) pontjában foglaltakat megsértette. Keresete alátámasztásaként hivatkozott az Info tv. 4. § (1) bekezdésére, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. tv. (a továbbiakban: régi Be.) 71. § (3) – (4) bekezdésére is. Előadta, a híváslistából (gyanúsított neve) kikövetkeztette a telefonszámát, valamint azt, hogy milyen cellából indított hívásokat, amely alapján megfelelő háttérinformációk birtokában logikai következtetés folytán megismerhetővé vált számára (település 3. neve)-rei lakcíme. A pontos cím és telefonszám ismeretében éveken keresztül folytatta a felperes, valamint elvált házastársa zaklatását.

[9] Idézte a Nemzeti Adatvédelmi Hatóság bejelentése alapján hozott (.....) számú határozatát. Hangsúlyozta, hogy az alperes magatartásával megsértette az Info tv. 3. § (2) pontjában foglaltakat, amely az érintettre vonatkozó bármely információként határozza meg a személyes adat fogalmát, és az Info tv. 4. § (1) és (2) bekezdésében írt a céljának megfelelő adatkezelés követelményét.

[10] A keresetlevél benyújtásával egyidejűleg megfizetett 36 000 Ft eljárási illetéket. Költségigényét a tárgyalás berekesztését követően 9. sorszám alatt benyújtott költségjegyzéken számította fel.

[11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (továbbiakban: IM r.) 3. § (3) bekezdésére és 4. §-ára utalással a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Elsődlegesen elévülésre hivatkozott. Előadta, hogy a felperes állítása szerint a jogsértő magatartást a nyomozóhatóság 2016. február 22-én és február 25-én valósította meg, ehhez képest igényét 5 éven túl, 2021. június 7. napján érvényesítette, ezért az a Ptk. 6:22. §-a alapján elévült. Utalt arra is, a felperes keresetlevelében nem hivatkozott az

ügy előzményeire, a Fővárosi Törvényszék előtt (.....)2021. számon beadott keresetlevelére és annak visszautasítására, és nem nyilatkozott arról, hogy a keresetlevél újbóli benyújtásával a korábban benyújtott keresetlevelének előterjesztéséhez fűződő joghatásokat kívánja fenntartani.

[12] Érdemi védekezése szerint a felperes nem tett különbséget a magántitok és a személyes adatok védelméhez fűződő jogok közt. Felhívta a figyelmet arra, hogy a felperes állításával ellentétben nem volt semmilyen ajánlás, iránymutatás a NAIH, vagy az ügyészség részéről a rendőrkapitányságok adatkezelési műveletére vonatkozóan. A NAIH a jelen ügyben adta ki a felperes által hivatkozott tájékoztatását, ennek alapján tette közzé az ügyészség iránymutatását a rendőrkapitányságnak a büntetőeljárásban történő adatkezelésre vonatkozó kivonatok készítésével összefüggésben. A zárt adatkezelést csak a régi Be. 85. § (2) bekezdésében meghatározott személyes adatokra kell kérni, azok között nem szerepel az érintett személy telefonszáma. A régi Be. hivatkozott rendelkezései nem utalnak az Info tv. személyes adat fogalmára. Érvelése szerint a híváslistában a felperes telefonszáma mellett a neve, pontos beazonosítható lakcíme nem szerepel, és nem bizonyítható, hogy (gyanúsított neve) annak alapján ismerhette meg a felperes lakcímét. Utalt e körben az elvált házastárs sértetti tanúvallomására, amelyben akként nyilatkozott, nem tudja, hogy a volt férj honnan tudta meg a felperes pontos lakcímét. Részletezte az események időrendi sorrendjét, amely ugyancsak cáfolja az ezzel kapcsolatos felperesi állítást. Kiemelte, a nyomozóhatóság február 25-én rendelte megküldeni a híváslistát postai úton a terheltnek, aki azonban már február 26-án éjszaka megjelent a felperes lakásán.

[13] Részletesen kifejtett indokai szerint a magánélethez fűződő személyiségi jog sérelme a jogsértést megvalósító tényállási elemekből megállapíthatóan nem vele szemben érvényesíthető.

[14] Az elsőfokú bíróság I.P.20.464/2021/13. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította, megalapozottnak találva az alperes elévülési kifogását. Nem találta megállapíthatónak, hogy a felperes 2021. június 7. napján előterjesztett keresete a Fővárosi Törvényszéken 2021. február 24. napján benyújtott és elutasított keresetlevelének joghatásait fenn kívánta tartani, mert a Pp. 178. § (1) bekezdésében írtakkal ellentétben erre nem hivatkozott.

[15] A Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.464/2021/5. számú végzésében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Rámutatott, a Pp. 178. § (1) bekezdése szerint a keresetlevél visszautasítása esetén a keresetlevél előterjesztésének joghatásai fennmaradnak, ha a felperes az ügy előzményére hivatkozással a visszautasító végzés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt a keresetlevelet szabályszerűen – a már megfelelően becsatolt mellékletek kivételével – újra előterjeszti, vagy igényét egyéb úton szabályszerűen érvényesíti. Megállapította, tény, hogy a felperes perbeli keresetlevele nem tartalmaz utalást az előzményekre, és nem nyilatkozott arról sem, hogy a korábbi keresetlevél joghatásait fenn kívánja tartani. Az ítéltábla álláspontja szerint azonban az eljárási cselekmények maradéktalan teljesítése esetén a keresetlevél beadásának jogi hatásai kifejezett kérelem nélkül is fennmaradnak, mert a törvény ilyen tartalmú nyilatkozatot nem követel meg. Rámutatott, a joghatások fenntartásának feltétele, hogy az újból benyújtott keresetlevél alakilag és tartalmilag is megfeleljen a jogszabályi követelményeknek. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 381. §-a alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította azzal, hogy megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy a felperes a keresetlevél hiányait pótolta-e. Ettől függően lehet ugyanis azt új keresetlevélként kezelni, vagy olyanként, amely a 2021. január 24-én benyújtott keresetlevél előterjesztéséhez fűződő joghatások fennmaradását eredményezi.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[16] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 80 000 Ft perköltséget. Az alperes védekezése kapcsán elsődlegesen ismételt elévülési kifogást vizsgálta. Az elévülési idő kezdő időpontját illetően rögzítette, a jogsérelem az adatok kiadásakor bekövetkezett, az ezzel kapcsolatos követelés esedékessé vált. Rámutatott, a felperes jelen pert megelőzően 2021. február 24. napján, tehát az elévülési időn belül pert indított többek között jelen per alperesével szemben ugyanezen jogának érvényesítése érdekében. Az eljáró bíróság azonban a keresetlevelet visszautasította. A Pp. 178. §-ára utalással változatlanul fenntartotta, hogy a Fővárosi Törvényszéken előterjesztett keresetlevélhez fűződő joghatások nem tarthatók fenn, mert a felperes a 2021. június 7. napján előterjesztett keresetlevelében az ügy előzményére nem utalt. Az ítéletábra ezzel ellentétes álláspontjára figyelemmel azonban vizsgálta, hogy a felperes pótolta-e a keresetlevél visszautasítást eredményező hiányait. Ismertette a Fővárosi Törvényszék hiánypótló végzésének, a felperes ezt követően előterjesztett keresetlevelének, valamint a Fővárosi Törvényszék keresetlevelet visszautasító végzésének a tartalmát, és megállapította, hogy a felperes 2021. június 7. napján előterjesztett keresetlevelében sem a hiánypótló, sem pedig a keresetlevelet visszautasító végzésben feltüntetett hiányokat nem pótolta teljes körűen.

[17] Utalt arra, a felperes 2021. szeptember 30. napján tartott perfelvételi tárgyaláson a kereseti kérelmét pontosította, ennek folytán az kellően határozottá vált, így a per megszüntetésének nem volt helye.

[18] Ennek alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a keresetlevél előterjesztésének joghatásai nem maradtak fenn, így a felperes az igény érvényesítésével elkésett, a követelés elévülés miatt bírósági úton nem érvényesíthető.

[19] Mindezen túl érdemben is vizsgálta a felperesi követelés megalapozottságát. Elfogadta az alperesnek azt az érvelését, hogy a híváslista alapján a felperes lakcíme nem volt beazonosítható. Utalt arra, a felperes által használt telefonszámok flottába tartoztak, ezért a számlavezető gazdasági társaság neve és székhelye került feltüntetésre. A híváslista a felperes nevére és a lakcíme vonatkozó előfizetői adatokat illetve egyéb személyes adatokat nem tartalmazott. A felperes okfejtését cáfolja a volt házastárs (település 1. neve)-i Rendőrkapitányságnak címzett levélben tett nyilatkozata, amely szerint (gyanúsított neve) 2016. február 26-án éjszaka ment (település 3. neve)-rere, és csöngetett a felperes lakásán. Ugyanakkor az alperes 2016. február 25-én küldte meg postai úton a híváslistát a gyanúsítottnak, amit a terhelt február 26-án vett át. Utalt a felperes 2016. április 22-én tett tanúvallomására, amelyben azt adta elő, hogy (sértett neve) nevén, de az ő használatában lévő telefonon március 4-én hívta ismeretlen telefonszámról egy nő, aki azt kérdezte, kié a telefonszám. E nyilatkozatok alapján nem logikus az a felperesi tényállítás, hogy háttérinformációk birtokában (gyanúsított neve) a február 26. napján átvett híváslistából ismerte meg a felperes telefonszámát, továbbá a cellainformációk alapján a lakóhelyét. Az alperes magatartása és a felperes által hivatkozott személyiségi jogsérelem között tehát nem áll fenn okozati összefüggés. A személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértése kapcsán rámutatott arra, hogy a felperes keresetlevele az Info tv.-re alapított igényérvényesítéssel kapcsolatos jogi érvelést nem tartalmaz, kizárólag a NAIH állásfoglalást idézte, nem fejt ki, hogy az alperes az Info tv. rendelkezéseinek be nem tartásával a fentiekben túl mely személyiségi jogát sértette meg. A felperes által fizetendő perköltséget az alperest képviselő jogtanácsos kifejtett tevékenységével arányosan 80 000 Ft-ban találta megállapíthatónak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[20] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Ptk. 6:22. §-át és a Pp. 178. § (1) bekezdését. Kifogásolta, hogy figyelmen kívül hagyta az ítéltábla iránymutatását, iratellenesen állapította meg igényérvényesítésének stációit. Indokolásában ellentmondásos, iratellenes megállapításokat tett és ezért téves jogi következtetésre jutott. Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság tárgyaláson vizsgálta, hogy a jelen keresetlevelében pótolta-e a Fővárosi Törvényszék elutasító végzésében szereplő hiányokat.

[21] Változatlan álláspontja szerint követelése nem évült el. Perbeli keresetlevelét az elutasító végzés jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül szabályszerűen benyújtotta, ezért az elévülési időn belül előterjesztett keresetlevelének joghatásai fennmaradtak. Sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet tényállásában az ügy előzményeit nem szerepeltette, tényállást kizárólag a 2021. június 7. napjától állapított meg. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az ítéltábla iránymutatása ellenére fenntartotta az alapeljárásban hozott ítéletében a Pp. 178. § (1) bekezdése értelmezése kapcsán elfoglalt álláspontját. Annak cáfolatára hivatkozott a Fővárosi Törvényszéknek a (település 3. neve)-rei Rendőr-főkapitányság alperessel szemben indított perben hozott 36.P.22.585/2021/22-II. számú ítéletére, a Civilisztikai Kollégiumvezetők 2017. november 20-21-i országos tanácskozásának 41. számú állásfoglalására és a BDT2019. 4071. számú eseti döntésre. Érvelése szerint az elsőfokú ítélet [15] bekezdésében rögzített megállapítása, mely szerint a joghatások fenntartására csak szabályszerű beadvány képes, ellentétes a jogszabály rendelkezésével és a bíróságok kifejtett álláspontjával. Állítása szerint a Fővárosi Törvényszék visszautasító végzésében foglalt hiányokat pótolta.

[22] Azt, hogy a keresetlevél szabályszerűen lett ismételtelen előterjesztve, alátámasztja, hogy az elsőfokú bíróság e körben hiánypótlást nem rendelt el.

[23] Az elsőfokú bíróság a jogvita érdemét illetően elfoglalt álláspontja kapcsán téves az a ténymegállapítás, hogy a híváslista rá vonatkozó adatot nem tartalmazott. A keresetben illetve a 2021. augusztus 23-i észrevételben kifejtettek, valamint az ügyben keletkezett iratok alapján ugyanis kétségbevonhatatlan, hogy a híváslistában szereplő adatok egyrészt minden esetben köthetők voltak a sértetthez, vagyis az élettársához, azaz a magánéletéhez, privátszférájához, mert minden esetben szereplője volt a hívásoknak. Álláspontjának alátámasztására idézte az elsőfokú eljárásban tett személyes előadását teljes terjedelmében. Hangsúlyozta, az adatot kiadó nyomozó tisztában volt azzal, hogy nem (település 1. neve)on él, ahol az akkori büntetőügy sértettje, így vele a kapcsolatot csak telefonon tudta tartani. A hívásokhoz köthető telefonszámok közül csak egy szerepelt minden nap, és ezek a hívások jellemzően az esti órákban hosszantartó beszélgetéseket mutatnak. Ebből bárki megállapíthatta, hogy a beszélgetések két oldalán lévő személyek intenzív kapcsolatot tartanak, amely kapcsolat a hívások idejéből logikai úton levezethető következtetés alapján bizalmi jellegű.

[24] Megítélése szerint ellentmondásos az elsőfokú bíróság ítélete, mert [30] bekezdésében megállapítja, hogy az Info tv. 3. § 2. pontja értelmében az érintettre vonatkozó bármely információ személyes adatnak minősül. Ehhez képest értelmezhetetlen az elsőfokú bíróságnak álláspontja, hogy a vele összefüggő adat nem volt a híváslistában.

[25] Iratellenes az az ítéleti megállapítás, hogy a kereset nem tartalmaz jogi érvelést az Info tv. megsértésére. Ezt cáfolja, hogy maga a bíróság is utalt arra, hogy hivatkozott a NAIH állásfoglalásokra. Emellett hivatkozott a 2021. augusztus 23-i észrevételében írtakra is.

[26] A 2021. augusztus 23-i észrevételében részletesen levezette azt a logikai láncot, amelyből megállapíthatóan a büntetőeljárás terhelte a kapott lista adataiból nyert információkból hogyan jutott el a telefonszámaig, és a lakcímeig. Megismételte az álláspontját alátámasztó levezetést és annak érveit. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság beadványában előadottakat teljes egészében figyelmen kívül hagyta, a mellőzésre pedig indokot nem szolgáltatott.

[27] A magánélethez és a magántitokhoz fűződő jog sérelmével kapcsolatban idézte a Fővárosi Törvényszék ítéletének ezzel kapcsolatos álláspontját.

[28] Költségét a másodfokú eljárásra 14 munkaóra figyelembevételével 280 000 Ft-ban számította fel.

[29] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, a felperes 2021. február 24-én és 2021. június 7-én előterjesztett keresete döntően megegyezik. Hivatkozott arra, hogy a Pp. vonatkozó jogszabályi rendelkezéséhez fűzött miniszteri indokolása kimondja, a kereseti kérelmet úgy kell a felperesnek előterjeszteni, hogy a kereset alapossága esetén azzal egyező tartalmú ítéleti rendelkező rész vagy bírósági meghagyás legyen hozható, a kereseti kérelem határozottsága tehát magában foglalja annak egyértelműségét és adott esetben végrehajthatóságát is. Ennek a követelménynek felperes 2021. június 7. napján előterjesztett kereseti kérelme továbbra sem felel meg. A kereseti kérelmeket egyértelműen nem lehetett elhatárolni, és az sem derült ki, hogy az 1. és a 2. pontban írt kereseti kérelmekben milyen az egymáshoz való viszonyuk. Mindezek alapján a kereset a hiánytalanság követelményének nem felel meg, ezért azt új keresetlevélként kellett kezelni, ezért az elévülés bekövetkezett. Utalt arra, ha érdemben kerül vizsgálatra, hogy a jogsértés bekövetkezett-e, úgy az elsőfokú eljárásban előadottakat fenntartja. Kérte a felperes perköltségben való marasztalását az IM rendelet 3. § (3) bekezdése és 4. §-a alapján megállapított jogtanácsosi munkadíjban.

Az ítéltábla döntése és annak indoka

[30] A fellebbezés részben alapos.

[31] A jelen másodfokú eljárásban az ítéltáblának ismételten elsődlegesen az elévülés kérdésében kellett állást foglalnia.

[32] A perben nem volt vitatott, hogy a felperes a Fővárosi Törvényszék előtt (.....)2021. számon benyújtott keresetében igényét az elévülési határidőn belül érvényesítette. Az azonban a jelen másodfokú eljárásban is vitatott, hogy a keresetlevélnek a Szegedi Törvényszékre 2021. június 7. napján való újbóli benyújtása folytán a korábbi keresetlevél joghatásai fennmaradtak-e. Az ítéltábla a Pf.II.20.464/2021/4. számú végzésében kifejtette azt az álláspontját, az, hogy az újonnan benyújtott keresetlevél az előzményekre nem tartalmaz utalást, és a felperes kifejezetten nem nyilatkozik arról, hogy a korábbi keresetlevél joghatásait fenn kívánja tartani, ezt nem érinti, ha egyébként a keresetlevél szabályszerűen került előterjesztésre. Ezt az álláspontját az ítéltábla változatlanul fenntartja. A Pp. 178. § (1) bekezdésének ezzel ellentétes értelmezése az Alaptörvény 28. cikkében írt, a józan észnek megfelelő értelmezés elvével lenne ellentétes.

[33] Az ítéltábla nem ért egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy a 2021. június 7. napján előterjesztett keresetlevél nem alkalmas a korábbi keresetlevél joghatásainak fenntartására. A Pp. 178. § (1) bekezdése a korábbi keresetlevél joghatásainak fenntartásához a keresetlevél szabályszerű újbóli előterjesztését írja elő követelményként, amely az újonnan benyújtott keresetlevél Pp. 170. §-ának és nem feltétlenül a korábbi hiánypótló, illetve visszautasító végzésben írtaknak való megfelelést jelent.

[34] Bár a Pp. formalizált eljárási rendet követ, és a Pp. 170. §-a teljes részletességgel meghatározza a keresetlevél tartalmi elemeit. Ezzel azonban a jogalkotónak nyilvánvalóan nem a céltalan formalizmus volt a célja, a törvény rendelkezéseit az Alaptörvény 28. cikkének és a józan észnek megfelelően általában úgy indokolt és szükséges értelmezni, hogy az ne eredményezze a bírósághoz fordulás ellehetetlenítését (BDT2019. 4107.I.).

[35] A felperes keresetlevele bár nem felel meg minden tekintetben a Pp. 170. § (2) bekezdése által meghatározott formális sorrendiség követelményeinek, a keresetlevél egyes részeinek kötelező tartalmi elemeit magában foglaló – a bekezdéseken belül alpontokba foglalt – jogszabályi felsorolás azonban nem jelent sorrendi kötöttséget (BDT2019. 3984.I.).

[36] Ebből következően önmagában abból, hogy a keresetlevél érdemi része nem a Pp. rendelkezéseinek megfelelően került tagolásra (a tényállítás és a jogi érvelése átfedése), a keresetlevél befogadhatóságát (szabályszerűségét) nem érinti.

[37] A Pp. 170. § (2) bekezdés a) pontja szerint a keresetlevél érdemi részében fel kell tüntetni a bíróság ítéleti rendelkezésére irányuló határozott kereseti kérelmet. A kereseti kérelemnek határozottnak, egyértelműnek és végrehajthatónak kell lennie. Ez nem jelenti azonban azt, hogy a kívánt ítélet tartalmával megegyező szabatos szövegezésű legyen a petítum, a követelmény, hogy abból egyértelműen meghatározható legyen a bíróság vizsgálati és döntési jogköre, valamint a rendelkező rész joghatást kiváltó tartalma (hasonlóan: BDT2019. 4108.II.). Mindig a konkrét tényállás és a kereseti kérelem tartalma alapján dönthető el, hogy a keresetlevél megfelel-e a jogszabályi követelményeknek (BDT2018. 3872.I.). A határozott, egyértelmű és végrehajtható kereseti kérelem követelményének a személyiségi jogi perben az felel meg, ha az érvényesített anyagi jog, a petítum és az előadott tények alapján egyértelműen beazonosítható, hogy az alperes mely sérelmezett magatartásával a felperesnek mely személyiségi jogát sértette meg (hasonlóan: BDT2020. 4232.).

[38] Bár a felperes a perben kitűzött tárgyaláson keresetét valóban pontosította, az elsőfokú bíróságtól eltérően a keresetlevélből egyértelműen megállapítható volt a felperes által érvényesíteni kívánt jog (a Ptk. 2:43. § b) pontja szerinti magánélethez és az e) pontja szerinti magántitokhoz és személyes adatvédelméhez való jog megsértése), a jogsértést megvalósító magatartás ((sértett neve) híváslistájának (gyanúsított neve) részére történő átadása), és az alkalmazni kért szankció (jogsértés megállapítása) (BDT2019. 4109.I., 2020. 4232.).

[39] Az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben a személyes adatok védelméhez való joga megsértése kapcsán is tartalmaz a keresetlevél jogi érvelést. Valóban idézi a NAIH határozatot, a 7. oldalon írtakból azonban kitűnik, hogy a határozatban kifejtett jogi álláspont miatt tekinti a jogsértést megvalósultnak, így jogi érvelésként a NAIH határozat tartalmát kell értékelni.

[40] A felperes azokat a tényállításait alátámasztó és rendelkezésre álló bizonyítékokat köteles a keresetlevélben feltüntetni, amelyekre az alperes a keresetre teljes körű ellenkérelmet tud előadni, illetve az ellenkérelem előterjesztésének elmulasztása esetén a bíróság a kérelemmel egyező tartalmú bírósági meghagyást tud kibocsátani (BDT2019. 4054.I.).

[41] Tény, hogy a felperes keresetlevelében kérte (sértett neve) tanúkenti meghallgatását. Ehhez képest az, hogy tanúbizonyítási indítványát formanyomtatványon csak 2021. június 9. napján terjesztette elő, a június 7-i keresetlevél szabályszerűségét nem érinti.

[42] Mindezekre tekintettel az ítéltábla álláspontja szerint a 2021. június 7. napján benyújtott keresetlevelével a felperes korábbi keresetlevelének joghatásai fennmaradtak, az elévülés nem következett be, ezért a keresetet érdemben kell elbírálni.

[43] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen magán- és családi élet az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartást és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolhassa. A (2) bekezdés kimondja, az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e védelme alatt állnak.

[44] A Ptk. általános jelleggel részesíti védelemben a személyiségi jogokat. Vélelmet állít fel arra nézve, hogy a mások személyiségi jogainak bármilyen megsértése vagy korlátozása jogellenes cselekmény, amelynek ellenkezőjét – a sértés elkövetésére való feljogosítottságát – a sértő félnek kell bizonyítania.

[45] A Ptk. nevesített személyiségi jogként jelöli meg a személyes adatok védelméhez való jogot [Ptk. 2:43. § e) pont]. Az adatvédelem körében az Info tv. – jogsértőnek állított magatartás időpontjában hatályos – rendelkezéseinek megtartottságát, azt kell vizsgálni, hogy az alperes a rá irányadó jogszabályok keretei között járt-e el, ha igen, úgy a személyiségi jogsértés, a magatartás jogellenessége kizárt.

[46] Az Info tv. (1) bekezdése szerint e törvény célja az adatok kezelésére vonatkozó alapvető szabályok meghatározása annak érdekében, hogy a természetes személyek magánszféráját az adatkezelők tiszteletben tartsák, valamint a közügyek átláthatósága a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez és terjesztéséhez fűződő jog érvényesítésével megvalósuljon.

[47] Az Info tv. 3. § 1. pontja szerint érintettnek minősül bármely meghatározott személyes adat alapján azonosított vagy – közvetlenül, vagy közvetve – azonosítható természetes személy. A 3. § 2. pont alapján személyes adat az érintettel kapcsolatba hozható adat – különösen az érintett neve, azonosító jele, valamint egy vagy több fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági kulturális vagy szociális azonosságára jellemző ismeret –, valamint az adatból levonható az érintettre vonatkozó következtetés. Adatkezelő az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki vagy amely önállóan vagy másokkal együtt, az adatkezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre – beleértve a felhasznált eszközt – vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az adatfeldolgozóval végrehajttatja [Info tv. 3. § (9) bekezdés]. Adatkezelésnek minősül – egyebek mellett – az adat továbbítása, nyilvánosságra hozatala (Info tv. 3. § 10. pont).

[48] A perben nem volt vitatott, hogy az alperes (sértett neve) híváslistája vonatkozásában adatkezelőnek, a híváslista (gyanúsított neve) részére továbbítása pedig adatkezelésnek minősül. Az alperes védekezése kapcsán az ítéltáblának mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a híváslistában szerepelnek-e a felperes személyes adatai. Az nem vitatható, hogy a híváslista kifejezetten a felperes nevét és közvetlenül a hozzáköthető, általa használt telefonszámot nem tartalmazza. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a híváslista alapján megismert adatok ne tartalmazzák a felperes személyes adatait. Az Info tv. ugyanis a személyes adat fogalmát tágan határozza meg. Ezt tükrözi a NAIH 2017/1067/6/5. számú levél 2. pontja, amelyben az adatvédelmi hatóság megállapította, hogy a személyes adat Info tv.-beli fogalma az érintettel kapcsolatba hozható adatra terjeszti ki a törvény védelmét. Ezt támasztja alá a bírói gyakorlat is, amely az adatkezelő által kezelt természetes személy azonosítását közvetve – az adatkezelő által nem kezelt további adat összekapcsolásával – lehetővé tevő adatot személyes adatnak tekint (BH2019. 272). Azt, hogy háttérismertetek birtokában a felperes személyes adata (telefonszám) a híváslistából kikövetkeztethető, a (település 2. neve) Járási Ügyészség a V.769/2016/15-I. számú határozata is megállapította. A híváslista lekérdezése útján megismert és kezelt adatok ezért a felperes személyi adatai.

[49] Az nem volt vitatott, hogy az alperes jogosult volt a felperes személyes adatainak kezelésére. Így a következőkben az ítéltáblának azt kellett vizsgálnia, hogy az adatkezelés a jogszabályoknak megfelelően történt-e.

[50] A felperes által hivatkozott régi Be. 71. § (3) bekezdése szerint, ha a megkeresés személyes adatok közlésére vonatkozik, az csak annyi és olyan személyes adatra vonatkozhat, amely a megkeresés céljának megvalósításához elengedhetetlenül szükséges. A megkeresésben az adatkezelés pontos célját és a kért adatok körét meg kell jelölni. A (4) bekezdés kimondja, ha a megkeresés eredményeként olyan személyes adat jut a megkereső tudomására, amely a megkeresés céljával nem függ össze, az adatot törölni kell. Ezzel egyezően fogalmazza meg az Info tv. 4. § (1) bekezdése az adatkezelés legfontosabb elvét, a célhoz kötöttség elvét. E szerint személyes adat kizárólag meghatározott célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető. Az adatkezelésnek minden szakaszában meg kell felelnie az adatkezelés céljának, az adatok felvételének és kezelésének tisztességesnek és törvényesnek kell lennie. A (2) bekezdés szerint csak olyan személyes adat kezelhető, amely az adatkezelés céljának megvalósulásához elengedhetetlen, a cél elérésére alkalmas. A személyes adat csak a cél megvalósulásához szükséges mértékben és ideig kezelhető. Az alperes védekezése szerint a régi Be. normaszövege nem utal az Info tv. személyes adatok fogalmára, és a perbeli esetet megelőzően sem az adatvédelmi hatóság, sem az ügyészség nem fogalmazott meg ajánlást vagy kötelező előírást a híváslistákra, illetve azokkal kapcsolatos a régi Be. 71. § (5) bekezdése szerinti kivonat készítésének a kötelezettségére. Az ítéltábla álláspontja szerint azonban az Info tv. az adatkezelés általános szabályait fogalmazza meg, ezért az a büntetőeljárásban is alkalmazandó. A célhoz kötött adatkezelés elvéből következően a büntetőeljárásban eljáró hatóságnak, így jelen esetben a nyomozóhatóságnak vizsgálnia kell, hogy a nyomozás befejezésekor az iratismertetésen a terhelt elé tárt adatok tartalmazzak-e a büntetőjogi felelősség megállapítása szempontjából személyes adatnak minősülő irreleváns információt. A perbeli ügynek a sértettje (sértett neve). A büntetőjogi felelősség megállapítása, és a nyomozás befejezéséhez kötődő joggyakorlás szempontjából a felpereshez kapcsolódó adatok terhelt általi megismerése sérti az Info tv. 4. §-a szerinti célhoz kötött adatkezelés elvét. Ezáltal az alperes terhére a személyes adatok védelméhez való jog sérelme megállapítható.

[51] A jogsértés megállapíthatóságát nem érinti, hogy (gyanúsított neve) ezen adatok felhasználásával – háttérinformációinak birtokában – ismerte-e meg a felperes telefonszámát és lakcímét. A jogellenes magatartás ugyanis az Info tv. 4. §-ának megsértésével megvalósult. A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerinti objektív jogkövetkezmény, a jogsértés megállapítása ezáltal alkalmazható. Az előzőekben írt körülmények adott esetben szubjektív jogkövetkezmény érvényesítése esetén bírnának relevanciával. Erre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítélet e körben tett megállapításait és az erre vonatkozó fellebbezési érveket nem vizsgálta.

[52] Nem találta ugyanakkor megalapozottnak az ítéltábla azt a felperesi állítást, hogy a híváslista terhelt részére történő kiadása a magánélethez és a magántitokhoz való személyiségi jogát is sértette.

[53] A magánélet tiszteletben tartásához való jog sérelmét a magánéletbe, különösen a mások intim szférájába való önkényes, az érintettek akaratával, szándékával ellentétes, a tudomásuk nélküli beavatkozás jelenti.

[54] A magánélet védelmének része a személyes adatok védelméhez való jog, amelyet az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése tartalmaz és amelyet az Alkotmánybíróság 15/1991. (IV. 13.) AB határozattól kezdve „információs önrendelkezési jogként” fogott fel [ABH 1991., 40., 44-57.]. A „személyes adat” minden esetben az ember magán- és családi életéről szóló információk; így a jog lehetővé teszi az ember számára, hogy magán- és személyes életéről

szóló információkkal kizárólag maga rendelkezék [11/2014. (IV. 04.) AB határozat [55.]]. A felperes azonban nem önmagában a személyes adatok védelméhez való joga megsértésére alapította a magánélethez való joga megsértését, hanem (gyanúsított neve) zaklató magatartására. E magatartást azonban nem az alperes valósította meg. Ezért a jogsértés terhére nem állapítható meg.

[55] Nem találta megállapíthatónak az ítéltábla a magántitokhoz való jog sérelmét sem. A Ptk. 2:47. § (2) bekezdése szerint a magántitok megsértését jelenti különösen a magántitok jogosulatlan megszerzése és felhasználása, nyilvánosságra hozatala vagy illetéktelen személlyel való közlése. A titokvédelem a valaki által megismert, illetve számára megismerhetővé, hozzáférhetővé, felfedezhetővé vált titokra vonatkozik. A felperes telefonszáma és lakcíme a fentiekben írtak szerint az alperes számára önmagában az azok megismeréséhez szükséges háttérinformációk hiányában nem volt felismerhető, így annak (gyanúsított neve)val történő közlése nem valósítja meg a magántitokhoz való jog megsértését.

[56] A fentiekre tekintettel módosult a pervesztesség-pernyertesség aránya, az a felperesre terhebben 1/3 – 2/3 arányú.

[57] A Pp. 83. § (2) bekezdése szerint részleges pernyertesség esetén a fél az ellenfél költségét pervesztessége arányában téríti meg. A Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. A (2) bekezdés alapján a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. A jelen perben az alperes ellenkérelmében a jogi képviselével felmerült költségét az IM rendelet 3. § (3) bekezdésére és 4. §-ára utalással számította fel. Ez nem felel meg a Pp. 82. § (2) bekezdésében írt jogszabályi követelményeknek, mert a jelen per meg nem határozható perértékű, ezért az ügyvédi munkadíj – jelen esetben jogtanácsosi munkadíj – nem a per tárgyának értéke, hanem a jogi képviselő által kifejtett tevékenység időigényessége alapján kerülhet meghatározásra az IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján. Az alperes azonban a tárgyalás berekesztéséig sem terjesztett elő ilyen tartalmú költségfelszámítást.

[58] A felperes költségfelszámítása sem felel meg a jogszabály követelményeinek. A költségfelszámítást tartalmazó költségjegyzék csatolására a tárgyalás berekesztését követően került sor, ezért az a Pp. 81. § (3) bekezdése alapján nem vehető figyelembe. Mindemelllett a költségjegyzékben felszámított egyes tételek igazolása a Pp. 81. § (2) bekezdésében írtak szerint nem történt meg.

[59] Erre tekintettel az ítéltábla mellőzte a felperes perköltségben való marasztalását, de a kifejtettekre tekintettel a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján alperes részére sem kerülhetett perköltség megítélésre.

[60] A per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesül. A felperes ennek ellenére az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja, és 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint számított 36 000 Ft elsőfokú eljárási illetéket megfizette. Pervesztessége arányában abból 24 000 Ft-ot viselni köteles. A különbözetként jelentkező 12 000 Ft-ot az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján jogosult visszaigényelni az adóhatóságtól.

[61] Az alperes az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentes, ezért a pervesztességéhez igazodó 12 000 Ft eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[62] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

[63] A másodfokú eljárásban a pervesztesség-pernyertesség aránya az elsőfokú eljárásával megegyező és a fentiekben írtak szerinti jogszabályoknak megfelelő költségfelszámítás azonban egyik fél részéről sem történt, ezért az ítéltábla arról nem rendelkezett.

[64] A másodfokú eljárásban a fellebbezési eljárási illeték az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, és 46. § (1) bekezdése alapján 48 000 Ft, amelyből a felperest 2/3 arányú pervesztessége tekintettel 32 000 Ft terheli. A fellebbezésével egyidejűleg azonban 24 000 Ft-ot megfizetett, ezért az ítéltábla a Pp. 102. § (1) bekezdése és 101. § (1) bekezdése alapján a különbözetként jelentkező összeg megfizetésére kötelezte.

[65] Az ítéltábla tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú számlájára kell megfizetnie, annak során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot.

[66] Figyelmezteti a felperest, ha az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[67] A feljegyzett további 16 000 Ft eljárási illeték pedig az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában írtakra figyelemmel a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Szeged, 2023. február 8.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró